

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 3/04-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosti Ing. K. M., bytom K., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 22 C 811/99 a vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 14 C 317/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti Ing. K. M. o d m i e t a pre ich zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. mája 2003 doručené podanie Ing. K. M. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda postup Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 811/99 o ochranu osobnosti, ktorým má

dochádzať k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Dňa 18. júna 2003 bola ústavnému súdu doručená ďalšia sťažnosť sťažovateľa týkajúca sa tej istej veci, v ktorej je za porušovateľa jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označený Okresný súd Košice - okolie, kde je vec vedená pod sp. zn. 14 C 317/02. Z obsahu neskoršej sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že jeho vec „bola uznesením Krajského súdu Košice sp. zn. 13 Nc 3/02-41 zo dňa 28. 2. 2002 pre zaujatosť všetkých sudcov Okresného súdu Košice I prikázaná Okresnému súdu Košice - okolie“.

Keďže sťažovateľ svoju prvú sťažnosť nevzal späť, ústavný súd predbežne prerokoval obe jeho sťažnosti. Vo svojej sťažnosti napádajúcej postup Okresného súdu Košice - okolie sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd svojím nálezom rozhodol takto:

„1. Okresný súd Košice - okolie vo veci ochrany osobnosti porušil právo Ing. K. M. aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice - okolie prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá nezaujatým sudcom, a aby sa vykonali opatrenia, ktoré zabránia ďalšiemu opakovaniu prieťahov.

3. Ing. K. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000.000.- Sk (slovom: desaťmiliónov slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu a nahradiť trovy konania.

Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10.000.000.- Sk odôvodňujem permanentným zneužívaním postavenia súdu na privodenie právnej neistoty sťažovateľa. Nakoľko súd v rozpore so svojimi povinnosťami a výlučne z vlastnej vôle konal a koná v rozpore so zákonom, a znemožňuje tak ochranu mojej osobnosti a účinné uplatnenie základných práv, mám za to, že musí niesť viac ako symbolickú zodpovednosť.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd preto predbežne prerokoval obe sťažnosti sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na ich odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

1. Po predbežnom prerokovaní ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 22 C 811/99, ako zjavne neopodstatnenú. Vychádzal pritom z toho, že sťažovateľ označil za porušovateľa svojho základného práva súdny orgán, ktorý v okamihu podania jeho sťažnosti ho nebol spôsobilý porušiť, keďže vec sťažovateľa bola už predtým postúpená Okresnému súdu Košice - okolie. V okolnostiach prípadu ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou napádal Okresný súd Košice I, bola ústavnému súdu doručená 22. mája 2003, aj keď Krajský súd v Košiciach prikázal vec na ďalšie konanie Okresnému súdu Košice - okolie uznesením vydaným ešte 28. februára 2002 (13 Nc 3/02), ktoré bolo Okresnému súdu Košice I doručené 21. marca 2002.

2. Ako zjavne neopodstatnenú ústavný súd odmietol aj ďalšiu sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní pred Okresným súdom Košice - okolie sp. zn. 14 C 317/02, keďže jeho doterajší postup nesignalizuje možnosť ich porušenia, realnosť ktorej by bolo potrebné preveriť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 98/03, II. ÚS 131/03). V okolnostiach prípadu ústavný súd konštatuje, že vec sťažovateľa Okresnému súdu Košice - okolie napadla 28. mája 2002, avšak jeho ďalšiemu postupu v konaní o ochranu osobnosti sťažovateľa predchádzala nutnosť rozhodnúť o jeho predošlom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov (vzhľadom na výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 10 000 000 Sk bol súdny poplatok stanovený na 100 000 Sk), ako aj ustanovenie právneho zástupcu. Okresný súd Košice - okolie o týchto návrhoch sťažovateľa uznesením z 30. júna 2003 rozhodol tak, že oslobodenie od súdneho poplatku mu nepriznal a jeho návrh na ustanovenie zástupcu v konaní zamietol. Ďalší postup súdu v konaní o ochranu osobnosti pred Okresným súdom Košice - okolie sťažovateľ vylúčil tým, že proti tomuto uzneseniu sa 23. júla 2003 odvolal, pričom súčasne požiadal, „aby z odvolacieho konania bol vylúčený Krajský súd v Košiciach pre jeho zrejmu zaujatosť, nakoľko je mojim odporcom v inom súdnom konaní, a jeho sudcovia už svoju zaujatosť vyjadrili“. V dôsledku tejto žiadosti sťažovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 29. októbra 2003 (Nc 128/03) určil, ktorí sudcovia Krajského súdu v Košiciach sú vylúčení z odvolacieho konania a ktorí nie (uznesenie doručené Krajskému súdu v Košiciach 10. novembra 2003). Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd uzavrel, že napriek tomu, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti napáda Okresný súd Košice - okolie pre jeho nečinnosť v konaní o ochranu osobnosti, a tým aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, jeho doterajší procesný postup spočívajúci v podaní odvolania a namietnutí zaujatosti odvolacieho orgánu konanie Okresného súdu Košice - okolie v merite veci neustále oddaľuje, čo je skutočnosť, ktorá nemôže ísť na ťarchu súdu.

Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že podobne sťažovateľ postupoval aj pred Okresným súdom Košice I, kde sa síce 28. novembra 2002 uskutočnilo prvé pojednávanie v jeho veci, ale vzhľadom na namietnutie zaujatosti zákonného sudcu sa Okresný súd

Košice I k ďalšiemu konaniu vo veci samej už nedostal a po rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2002 bola vec sťažovateľa napokon prikázaná na ďalšie konanie Okresnému súdu Košice - okolie. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa namietajúcu porušenie jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní pred Okresným súdom Košice - okolie sp. zn. 14 C 317/02 odmietnuť takisto ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania tiež skúmal, či sťažnosť sťažovateľa spĺňa náležitosti predpísané v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, pričom zistil, že sťažovateľ doposiaľ nevyužil možnosť na dosiahnutie nápravy a odstránenie priet'ahov v konaní podaním sťažnosti adresovanej predsedovi súdu, na ktorom dochádza k priet'ahom v konaní, podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

Na základe uvedených skutočností rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2004